

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਥੂਲਵਤਨ ਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਸੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀ - ਹੱਡੀ ਸਵਾਹਾ ਕਰੋ। ਬਿਨਾ ਹੱਡੀ ਸਵਾਹਾ ਕੀਤੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ਹੱਡੀ ਮਾਸ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਧਿਚੀ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਡੀ - ਹੱਡੀ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਅਕਤ ਤੋਂ ਅਵਿਅਕਤ ਬਣੇਗੇ।

ਗੀਤ:- ਧੀਰਜ ਧਰ ਮਨੁਵਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੀਤ ਤੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਧੀਰਜ ਧਰੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੁਪਤ ਯੋਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਇਹ ਯਾਤਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਰੂਰ ਅਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪੰਡਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਹੀ ਨਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ। ਹੁਣ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹਨ। ਸਥੂਲ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਬੜੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ। ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਤਾਂ ਹੋਈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਭ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦੀ ਸੱਚੀ ਯਾਤਰਾ। ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਪਰ ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਸੱਚੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਈ ਸੀ। ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮਧਿਆਜੀ ਭਵ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਸਿਰਫ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ? ਇਹ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ) ਵੀ ਦੇਹ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਵਿਚਿੱਤਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਚਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਚਿੱਤਰਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਵਿਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ ਮਤਲਬ ਜੀਵ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸਵਰੂਪ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਵਿਚਿੱਤਰ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜੱਦਕਿ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਜਰੂਰ ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਯੋਗ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਸੀ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੱਦਕਿ ਸ੍ਰਾਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਉਹ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਵੀ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਅਕਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਵਿਅਕਤ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਥੂਲ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਹੱਡੀ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀ ਆਦਿ ਸਭ ਖਲਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੱਡੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿਓ। ਗੋਇਆ ਆਪਣੀ ਹੱਡੀਆਂ ਖਲਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਥੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹੱਡੀ ਦੇਕੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਵਾਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਮਰੂਆ ਮੌਤ ਮਲੂਕਾ ਸ਼ਿਕਾਰ, ਮਲੂਕ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਾ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਵਰਨਣ ਹੁਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਫਿਰ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਭ ਕਾਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮਹਾਵੀਰ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਅਡੋਲ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸੀਨ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਅਰਜੁਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਵੇਖਿਆ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ। ਸਮਝਣ ਲੱਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ

ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਆ ਗਈ। ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੈਸੇ ਦੇ ਲਈ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਖਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਉਣਗੇ ਜਰੂਰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਹਨ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਮਹਾਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਬਾਦ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਬਾਕੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਬਚੇਗਾ? ਜੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਬਚਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੱਦ ਕਿ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ ਦਿਓ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁੱਟੇ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁੱਟਦਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤੇ ਸੀ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬੱਚੀਆਂ 4 - 5 ਦਿਨ ਵੀ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਦੇਵਤੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ - ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ - ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਗੁਪਤ ਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਤਨ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਬੀ. ਕੇ. ਕੇਲ। ਚੰਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਜਰੂਰ ਅੱਗੇ ਵੀ ਬਣੇ ਸੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ? ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਹਨ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਦਾਦੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਕੇ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ! ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਦਾਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਨੇ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਾਓ ਦੇ ਬਾਪ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਗਈ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰਣਗੇ। ਦੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਉਹ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਇੱਕ ਦੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਾਸਟ ਦੀ ਕਥਾ ਬੈਠ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੀ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬਣੇ ਸੀ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੂਰਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤੱਦ ਹੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਅੱਗੇ ਕਿੰਨੇ ਵਾਰ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ! ਨਵਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਡਰੈਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਪ ਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਿਲਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਵੀਂ ਹੀ ਰਹੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਜਰੂਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ। ਉਹ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਹੁਤ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਖ ਜਾਸਤੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜੀਏ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਕਈ ਧਰਮ ਹੁੰਦੇ ਗਏ। ਬਰੇਬਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੀ ਖੇਡ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਰੇਬਰ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਜੇ ਯੋਗ ਸਿੱਖਣਗੇ, ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਪਾਉਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਹੁਣ ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਵਾਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ।

ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਰੈਬਰ ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਅਜੁਨ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀਧਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਅਤੇ ਦੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਬਰੈਬਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਰਗੰਜ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਬੋਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ, ਅਵਿਨਾਸੀ ਵਰਲਡ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਠਹਿਰਨਾ ਹੀ ਪਵੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਕਿੰਨੇ ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਬਿਲਕੁਲ ਦੁਖਧਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਖਧਾਮ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਫੁਲ ਸੁਖਧਾਮ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਦੁਖਧਾਮ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ, ਇੱਥੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਰੀ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਓ। ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਹਨੁਮਾਨ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਮਹਾਵੀਰ ਜੋ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਕੇ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸੁਣਨਗੇ, ਵੇਖੀਏ ਕੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਡਰੈਸ ਬਦਲਕੇ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ ਨਾ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਨਿਮੰਤਰਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਰਾਜਾ ਆਦਿ ਆਏ। ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲੀ। ਉਹ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਜਨਕ ਬਣਿਆ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅੰਤਿਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸੀਨ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਮਹਾਵੀਰ ਵਰਗੀ ਨਿਰਭੈ, ਅਡੋਲ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨਵਾਸੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਧੀਚੀ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਡੀ - ਹੱਡੀ ਸਵਾਹਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।
ਵਰਦਾਨ:- ਏਕਾਂਤ ਅਤੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦਵਾਰਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆਜੀਤ ਭਵ: ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਮਤਲਬ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣੋ। ਡਗਮਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਕਮੀ ਇਸਲਈ ਸਿਰਫ ਸਮਝਣ, ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਮਨਮੂਰਤ ਨਹੀਂ ਬਣੋ। ਏਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣ ਹਰ ਪ੍ਰਭਾਇੰਟ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ, ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਦੁਵਿਧਾ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਕਿਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ - ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਪਾਠ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਸਹਿਜ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੀਪ ਰਤਨ ਹਨ।
